

Rode Kruis toegezonden hadden, waren Duitse marken verborgen geweest die volgens een tevoren afgesproken code aangevraagd waren) reisden de twee, van met grote zorg vervaardigde valse papieren voorzien, tot dicht bij de Zwitserse grens; daar wisten zij met veel moeite de Duitse grenswachten ongemerkt te passeren.

Uit het kasteel te Colditz trachtten in de eerste maand van het verblijf aldaar niet minder dan zeven Nederlandse officieren te ontsnappen. Drie verborgen zich op de zolder, hielden zich daar overdag schuil en bikten 's nachts openingen in de tussenmuren teneinde aldus een zoldergedeelte te bereiken van waar ontsnapping mogelijk was; die poging mislukte: de drie (één die ziek geworden was, had zich door een Engelse officier laten vervangen wiens plaats hij in de Engelse groep ingenomen had) werden ontdekt net toen zij het laatste zoldergedeelte bereikt hadden. Twee anderen ontsnapten des nachts nadat zij zich overdag verborgen hadden in een met een deksel afgedekte waterput op het buiten de kasteelmuren gelegen voetbalveld; zij wisten de Zwitserse grens te bereiken, maar werden daar door de Duitse grenswacht gevangen genomen en naar Colditz teruggestuurd. Alleen de derde poging slaagde: eveneens door twee officieren ondernomen die wederom van de waterput gebruik maakten; zij kwamen Zwitserland binnen. Wel te verstaan: het voetbalveld werd, als er zich krijgsgevangenen bevonden, voortdurend door Duitse schildwachten in het oog gehouden – men had, terwijl telkens twee officieren zich in de put verborgen, een manier moeten vinden om de aandacht van die schildwachten af te leiden. Problemen als deze waren een kolfje naar de hand van kapitein van den Heuvel. Nadat de put twee keer als schuilplaats gefungeerd had, liet de *Kommandant* er iets aan doen: het deksel werd stevig vastgeschroefd. Geen nood! De moeren werden van hout, de bouten van hout en cellofaan nagemaakt en met medenemen van de echte moeren en bouten doken op zekere dag wéér twee officieren (een van de twee was majoor Giebel) de put in waarvan nadien het deksel zo op het oog weer stevig vastgeschroefd zat. 's Nachts stegen de twee uit de put; als Nederlanders die blijkens hun (nagemaakte) papieren werkzaam waren op een vliegveld van de *Luftwaffe* in Polen en die schriftelijk opdracht hadden, zich bij het met het precieze adres aangegeven *Arbeitsamt* te Ulm te melden (dat adres was aan een Duitse krant ontleend), reisden zij naar Zuid-Beieren vanwaar ook zij Zwitserland binnenkwamen. De vijfde aan wie zulks gelukte, was een officier van het Koninklijk Nederlands-Indisch Leger die in januari '42 ontvluchtte samen met de Britse officier Airey Neave – zij hadden perfect nagemaakte Duitse militaire uniformen aan en wisten daarmee in Colditz de wacht te verschalken; ook zij maakten, nadat zij de meegenomen burgerkleding aangetrokken hadden, hun trein-